

til det samme to Gange. Der er f. Eks. de 7,5 Mill. Kr., som skal betales i Bonus; her kunde det tænkes, at et vist Beløb var bogført et Par Gange. I alt Fald er det usikkert, om dette vilde være det rigtige Beløb, der skal afskrives. Og det forekommer mig derfor, ogsaa for at holde hele den Post under Observation, da der skal fremkomme senere Meddelelse til Finansudvalget om Saldo-Differencen, at være rigtigt kun at bevilge det af os foreslaaede Beløb: 15 683 000 Kr. Hvad der senere maatte vise sig at maatte søges yderligere, maatte enten overføres til Kornkonto VI eller søges efter paa Kornkonto V næste Aar.

Som Aarsag til, at Indenrigsministeriet har valgt denne Postering, søgt de 2,37 Millioner, som fremkommer ved, at Rugbeholdningen er nedsat i Værdi, endskønt den er steget i Værdi, og derved belastet 1918—19 med Udgifter for 1919—20, er anført, at Ernæringsraadets trykte Regnskab nu er blevet offentliggjort, og at det derfor var rigtigere at holde sig til dette. Naar jeg kommer ind paa det Ændringsforslag — under Nr. 93 —, som vedrører Kartoffelordningen, vil man se, at ved Kartoffelordningen gaar Ministeriet ikke frem efter denne Regel. Hvis man skulde følge Ernæringsraadets trykte Regnskab paa samme Maade, som man har fulgt det for Kornkonto V's Vedkommende, maatte man følge det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, hvorefter de 3,5 Millioner ved et eventuelt Kurstab ikke bliver opført paa indeværende Aar; thi hvis man vil se i Ernæringsraadets Beretning for 1918—19, vil man finde, at det der opfører baade paa Vindings- og Tabskonto og paa Status de 20 Mill. Mark, som det har til gode i Tyskland, til fulde 6,5 Mill. Kr. Jeg maa nu anse det for at være rigtigt, uanset hvorledes Ernæringsraadet opgør sit Regnskab, at man i Ministeriet og i Rigsdagen tager Stilling til Sagens statsfinansielle Side og posterer det saaledes, som man finder det rigtigt; og jeg har da ment det rigtigst at afvige fra Ernæringsraadet paa det Sted, hvor Indenrigsministeriet har ment at burde følge det, og at følge Ernæringsraadet paa det Sted, hvor Indenrigsministeriet har ment at burde afvige derfra.

Jeg gør opmærksom paa vedrørende Kartofflerne, at Kartoffelkonto II ikke er afsluttet endnu. Da vi havde Konference med den højtærede Indenrigsminister, var det Beløb, man havde til gode i Tyskland, 20 Mill. Mark, endnu ikke indbetalt,

og det forekommer mig derfor ikke rigtigt at afslutte Kontoen paa den Maade, som her foreslaas. Der har tidligere været ført en Korrespondance mellem Indenrigsministeriet og Finansministeriet om, hvorledes dette Beløb skulde posteres. Korrespondancen findes optrykt i Bilagene, og det vil ses, at Finansministeriet den Gang mente, at man skulde føre det tyske Beløb over til næste Aar for saa, naar Marken faktisk blev realiseret, at afskrive det Tab, der derved maatte fremkomme. Ingen kan i dette Øjeblik vide, om det bliver et faktisk Tab eller ikke. Paa et senere Tidspunkt, under den nuværende Finansminister, har Finansministeriet derimod afgivet en modsat Skrivelse, som findes i Betænkningen Side 3914, og som tager til Orde for den her valgte Postering, uagtet det udtrykkelig siges, at man maa anse det for rettest, at Realisationen af det omhandlede Tilgodehavende, omkring 20,7 Mill. Mark, under Hensyn til Muligheden for en Stigning i Markkursen og Vanskeligheden ved i Øjeblikket at realisere et saa stort Beløb, udsættes indtil videre.

Jeg gør opmærksom paa, hvad Forskellen i de to Beslutninger er. Hvis man følger Indenrigsministeriets Forslag, opfører man nu som Afslutning paa et Regnskab som Tab paa Kartoffelkonto II 3,5 Mill. Kr. og maa saa, naar man senere realiserer disse Mark, føre enten et yderligere Kurstab eller en Kursgevinst paa Finansministeriets Budget. Her er ved Opgørelsen valgt den Dato, da Skrivelsen afgik fra Indenrigsministeren. Da var Kursen 15, i Gaar var den 15,30. Om den vil være højere eller lavere, naar denne Tillægsbevillingslov forlader Rigsdagen, er der ingen af os, der ved i Øjeblikket. Det er altsaa et ganske vilkaarligt Tal, der her er taget. Jeg maa mene, at det absolut vil være rigtigt at holde denne Sag hen, til man konstaterer, om der virkelig bliver et Tab paa denne Valuta. Det er ingenlunde givet, at der ikke kan blive en Gevinst paa denne Valuta, selv om man fører den over til den oprindelige Kurs af 30, idet Finansministeriet venter en Stigning af Marken, og ingen kan efter den Udvikling, der foregaar i Tyskland, vide, hvor stærk den vil blive; der er mange, der venter, at den tyske Mark vil naa op paa noget over en Trediedel af dens Værdi inden alt for længe. Men hvilket Tab der virkelig vil fremkomme, afhænger udelukkende af, hvornaar Finansministeren anser det for rigtigst at sælge disse Mark,